

VEJBIDRAGSSAG TIL FORLÆGNING AF G VEJ

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 14. marts 2007 på vegne af E I over Kommunens afgørelse af 19. februar 2007 om pålæg af vejbidrag til forlægning af G vej.

I brev af 5. juli 2007 har du yderligere begrundet din klage.

Du skriver blandt andet, at

- kommunen har sat skøn under regel, fordi den ikke har individualiseret sit pålæg af udgift til arbejdspladsindretning, pkt. 0.01 og 0.02
- afgørelsen mangler en begrundelse, hjemmelsangivelse og en stillingtagen til dine synspunkter.

Vores afgørelse

Kommunen kan pålægge E I udgifter til en arbejdspladsindretning.

Kommunens udgiftsfordeling er derimod ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i vejbidragslovens¹ § 3, stk. 1 og § 6, stk. 1, fordi udstykningsområde VII i lokalplan 335 har direkte adgang til G vej på den af afgørelsen omfattede strækning. Udstykningsområde VII skal derfor pålægges bidrag.

Vi har derfor bedt kommunen om at fordele udgifterne til forlægning af G vej i henhold til vejbidragslovens bestemmelser.

Vores kompetence

Vi kan som klagemyndighed alene tage stilling til kommunens afgørelser truffet efter vejlovgivning, her vejbidragsloven, og vi kan kun tage stilling til retlige spørgsmål. Dette fremgår af vejbidragslovens § 20, stk. 1.

Vi kan således kun tage stilling til, om afgørelsen er lovlige, men ikke til kommunens skøn inden for lovens rammer.

Vi kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven², i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Vejbidragslovens bestemmelser

Kommunen kan pålægge vejbidrag til anlæg af nye offentlige veje, for så vidt angår de ejendomme, der grænser til eller kommer til at grænse til vejen. Dette fremgår af vejbidragslovens § 3, stk. 1, nr. 1.

¹ Lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 392 af 22. maj 2008

² Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

Vejbidragslovens § 4 angiver visse begrænsninger med hensyn til de udgifter, hvortil der kan kræves bidrag.

Kommunen kan ikke pålægge ejendomme vejbidrag, hvor der er adgangsbestemmelser, som kan håndhæves af det offentlige. Det fremgår af vejbidragslovens § 6, stk. 1.

Kommunen fordeler udgifterne mellem de bidragspligtige grundejere på grundlag af vejbidragslovens § 11.

Bestemmelserne i § 11 kan fraviges ved aftale mellem vejbestyrelsen og de grundejere, der omfattes af fordelingen. Det fremgår af lovens § 12.

Vores vurdering

Udgiftsfordelingen

./. Som det fremgår af vores brev til Kommunen, har vi bedt kommunen om at genoptage sagen for så vidt angår fordelingen af udgifterne til anlæg af G vej i henhold til vejbidragslovens § 3, stk. 1, og § 11. Vi henviser til vores brev, som vi vedlægger i kopi.

Afgørelsens indhold

Om udgifter til arbejdspladsindretning

Du skriver, at kommunen har tilsidesat kravet om individualisering ved at pålægge en udgift til en arbejdspladsindretning. Kommunen har sat 'skøn under regel', fordi kommunen henviser til formelle regler i tilbudsindhentningsloven, der fører til, at E I skal betale for indretning af arbejdsplads 2 gange.

Grunden til, at du mener, at din klient betaler for indretning af arbejdsplads 2 gange er, at E I i forbindelse med udstykningsprojektet allerede har indrettet en arbejdsplads. Hvis E I skulle stå for etableringen af vejen, ville den tidligere arbejdspladsindretning have været genbrugt.

Kommunen har oplyst³, at udgifterne til arbejdspladsindretning og drift blandt andet er gået til aflønning af en formand, kørselspenge til medarbejdere, leje og drift af skurplads og afmærkning og afspærring af arbejdspladsen udover, hvad der er beskrevet i tilbudslisten.

Uanset at skurpladsen har været den samme, har entreprenøren haft personale ansat til at udføre kommunens anlægsprojekt, og har derfor i den forbindelse skullet aflønne en formand, betale kørselspenge, afspærring ved T vej, etablere en skurplads, der var stor nok til at betjene begge anlægsprojekter m.m.

Kommunen mener derfor, at udgifterne, som kommunen har haft til arbejdspladsindretning og drift, er reelle udgifter, som var nødvendige for udførelse af kommunens anlægsprojekt.

³ I brev af 28. november 2007

Vi har på den baggrund ikke grundlag for at kritisere, at kommunen har inddraget udgifter til indretning og drift af en midlertidig arbejdsplads i den konkrete sag.

Hjemlen for kommunens afgørelse

Kommunen har i forbindelse med sin udtalelse af 12. juni 2007 oplyst, at vejbidraget er pålagt med hjemmel i vejbidragslovens § 3 og 12. Kommunen burde konkret have henvist til dette i sin endelige afgørelse af 19. februar 2007, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1.

Kommunen har i forbindelse med sagens oplysning redegjort for hjemmelshenvisningen. Den manglende hjemmelshenvisning giver os ikke anledning til at tilsidesætte afgørelsen for så vidt angår denne del af afgørelsen. Vi har dog gjort kommunen opmærksom på fejlen, som det fremgår af vores brev til kommunen.

Kommunens stillingtagen til synspunkter

Du skriver endvidere, at det undrer, at kommunen ikke har kommenteret synspunkter, der fremkommet i jeres brev af 5. december 2006.

Kommunen har oplyst, at den har haft den opfattelse, at bemærkningerne var blevet besvaret i forbindelse med møder, der blev afholdt mellem klager og kommunen.

Vi mener på den baggrund, at kommunen har opfyldt sin forvaltningsretlige forpligtelse til at kommentere indsigelser i forbindelse med sin afgørelse.

Samlet vurdering

Vi mener ikke, at den formelle hjemmelsmangel har haft betydning for indholdet i afgørelsen om at pålægge vejbidrag, eller i øvrigt har en sådan karakter, at den bør medføre, at kommunen bliver pålagt at genoptage sagen og træffe en ny afgørelse med fyldestgørende hjemmelsangivelse. Vi har dog som nævnt gjort kommunen opmærksom på dette.

Endvidere mener vi, at kommunen har redegjort for de forhold, som du klager over i forbindelse med vores behandling af klagen.

Konklusion

Kommunen kan lovligt pålægge E I udgifter til en arbejdspladsindretning.

Kommunens udgiftsfordeling er derimod ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i vejbidragslovens § 3, stk. 1 og § 6, stk. 1, fordi udstykningsområde VII i lokalplan 335 har direkte adgang til G vej på den af afgørelsen omfattede strækning. Udstykningsområde VII skal derfor pålægges bidrag.

Vi har derfor bedt kommunen om at fordele udgifterne til forlægning af G vej i henhold til vejbidragslovens bestemmelser.

Frist for anlæg af sag ved domstolene

Hvis du ønsker lovligheden af kommunens afgørelse eller denne afgørelse prøvet ved domstolene for så vidt angår lovligheden i at inddrage udgifter til arbejdspladsindretningen, som skal fordeles, skal søgsmål herom være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse. Dette fremgår af vejbidragslovens § 20, stk. 6, 2. punktum.

